

Ενδεικτικά θέματα Νεοελληνικής Γλώσσας για τη δοκιμασία εισαγωγής

στα Πρότυπα Γυμνάσια

Οι Χόμπιτ

Οι Χόμπιτ είναι λαός ελάχιστα γνωστός μα πολύ αρχαίος, που παλιότερα ήταν περισσότεροι απ' ό,τι είναι τώρα. Αγαπούν την ειρήνη, την ηρεμία και την καλοοργανωμένη γη: μια καλοτακτοποιημένη και καλοκαλλιεργημένη περιοχή ήταν ο πιο αγαπημένος τους τόπος. Δε νιώθουν, δεν ένιωθαν κι ούτε τους άρεσαν μηχανές πιο πολύπλοκες απ' το φυσερό, το νερόμυλο ή τον αργαλειό, αν και ήταν **επιδέξιοι** στη χρήση των εργαλείων. Ακόμα και τα παλιά χρόνια ήταν γενικά ντροπαλοί μπροστά στους «Μεγάλους Ανθρώπους», όπως μας ονομάζουν, και τώρα μας αποφεύγουν με φόβο και είναι δύσκολο να τους βρει κανείς. Έχουν δυνατά αυτιά και ζωηρά μάτια και μολονότι έχουν την τάση να παχαίνουν και ποτέ δε βιάζονται χωρίς λόγο, είναι επιδέξιοι στις κινήσεις τους...

Το ύψος τους διαφέρει και φτάνει από 60 εκ. ως 1,20 μ. του δικού μας μέτρου. Τώρα πια σπάνια φτάνουν τα 90 εκ. και οι ίδιοι λένε πως έχουν πάρει την κάτω βόλτα κι ότι ήταν ψηλότεροι τα παλιά τα χρόνια...

Και για να μιλήσουμε για τους Χόμπιτ του Σάιρ, που ενδιαφέρουν την ιστορία μας, τον καιρό που είχαν ειρήνη και **ευημερία**, ήταν ένας αμέριμνος λαός. Ντύνονταν με φανταχτερά χρώματα, δείχνοντας ιδιαίτερη συμπάθεια στα κίτρινα και στα πράσινα. Αλλά σπάνια φορούσαν παπούτσια, γιατί τα πόδια τους είχαν σκληρές πατούσες και σκεπάζονταν με πυκνόσγουρες τρίχες, που έμοιαζαν πολύ με τα συνήθως καστανά μαλλιά του κεφαλιού τους. Γι' αυτό η μόνη τέχνη που ελάχιστα γνώριζαν ήταν εκείνη του παπουτσή. Είχαν όμως **μακριά** κι επιδέξια δάχτυλα και μπορούσαν να κατασκευάζουν πολλά άλλα πράγματα, πολύ όμορφα και χρήσιμα. Τα πρόσωπά τους, γενικά, ήταν περισσότερο καλόγνωμα παρά όμορφα: πλατιά, με ζωηρά μάτια, κόκκινα μάγουλα και στόμα που ήταν εύκολο στο γέλιο, στο φαΐ και στο πιετό. Και στ' αλήθεια γελούσαν, έτρωγαν κι έπιναν συχνά και με όρεξη, αφού τους άρεσαν σε όλες τις περιπτώσεις τα απλοϊκά αστεία και τα έξι γεύματα τη μέρα –όταν μπορούσαν να τα έχουν. Ήταν φιλόξενοι και τρελαίνονταν για πάρτι και **δώρα, που απλόχερα χάριζαν** και μ' ευχαρίστηση δέχονταν.

Τ. Ρ. Ρ. Τόλκιν , Ο Άρχοντας των δαχτυλιδιών

1. «Τα πρόσωπά τους, γενικά, ήταν περισσότερο καλόγνωμα παρά όμορφα: πλατιά, με ζωηρά μάτια, κόκκινα μάγουλα και στόμα που ήταν εύκολο στο γέλιο, στο φαΐ και στο πιετό.»

- Α. Περιγραφή
- Β. Αφήγηση
- Γ. Πλάγιος λόγος
- Δ. Ειρωνεία

2. επιδέξιοι: ποια από τις παρακάτω λέξεις είναι συνώνυμη;

- Α. Επιδεικτικοί

- Β. Ικανοί
- Γ. Ανίκανοι
- Δ. Δεξιόχειρες

3. ένας **αμέριμνος** λαός: ποια από τις παρακάτω λέξεις είναι συνώνυμη;

- Α. Απλοϊκός
- Β. Αμέριστος
- Γ. Ξένοιαστος
- Δ. Μοναχικός

4. Ποιο από τα παρακάτω ΔΕΝ ήταν χαρακτηριστικό των Χόμπιτ;

- Α. Ντροπαλοί
- Β. Φιλειρηνικοί
- Γ. Όμορφοι
- Δ. Φιλόξενοι

5. «δώρα, που απλόχερα χάριζαν» σημαίνει:

- Α. Έδιναν δώρα από χέρι σε χέρι
- Β. Έδιναν λίγα και φτηνά δώρα
- Γ. Έδιναν πολλά και πλούσια δώρα
- Δ. Έδιναν δώρα όταν βρίσκονταν σε ανοιχτό χώρο.

6. μακριά: τι είναι συντακτικά η λέξη;

- Α. Κατηγορούμενο
- Β. Επιθετικός προσδιορισμός
- Γ. Αντικείμενο
- Δ. Επιρρηματικός προσδιορισμός

7. Ευημερία: τι είναι συντακτικά η λέξη;

- Α. Υποκείμενο
- Β. Αντικείμενο
- Γ. Κατηγορούμενο
- Δ. Επεξήγηση

8. οι ίδιοι λένε **πως έχουν πάρει την κάτω βόλτα**: η υπογραμμισμένη φράση είναι:

- Α. Υποκείμενο
- Β. Αντικείμενο
- Γ. Ερωτηματική πρόταση
- Δ. Αναφορική πρόταση

9. Γιατί οι Χόμπιτ μας ονομάζουν «Μεγάλους Ανθρώπους»;

- Α. Γιατί θαυμάζουν τον πολιτισμό μας, που είναι πιο πολύπλοκος από τον δικό τους
- Β. Γιατί το ύψος μας είναι μεγαλύτερο από το δικό τους

- Γ. Γιατί οι άνθρωποι φτάνουν σε μεγαλύτερη ηλικία από τους Χόμπιτ
- Δ. Γιατί ντρέπονται τους ανθρώπους

10. η μόνη τέχνη που ελάχιστα γνώριζαν ήταν εκείνη του παπουτσή, γιατί:

- Α. Ήταν δύσκολη
- Β. Δεν χρειάζονταν παπούτσια
- Γ. Δεν είχαν δέρματα, για να κατασκευάσουν παπούτσια
- Δ. Δεν ήταν αρκετά ικανοί, ώστε να κατασκευάσουν παπούτσια